

Försvarsdepartementet
Enheten för militär förmåga och insatser

Sammanställning av skillnader mellan Försvarsberedningens rapport Värnkraft (Ds 2019:8) och Försvarsmaktens underlag inför den försvarspolitiska propositionen m.m.

Bilaga Uppdrag att redovisa underlag till försvarspolitisk proposition 2021–2025 (2019-07-04, Fö nr 4)

Inledning

Syftet med denna sammanställning är att:

- tydliggöra skillnaderna mellan Försvarsmaktens underlag inför den försvarspolitiska propositionen 2021–2025 (Fö2019/01212/MFI) och Försvarsberedningens förslag i rapporten Värnkraft, Inriktningen av säkerhetspolitiken och utformningen av det militära försvaret 2021–2025 (Ds 2019:8),
- tydliggöra eventuell problematik kring s.k. dubbelinteckning av ekonomiska medel, samt
- tydliggöra åtgärderna mot det som kallas överplanering.

Sammanställningen bygger på Försvarsberedningens rapport Värnkraft, Försvarsmaktens redovisning den 15 november 2019 av underlag inför den försvarspolitiska propositionen 2021–2025, Ekonomistyrningsverkets iakttagelser i arbetet med underlag till försvarspolitisk proposition den 15 november (Fö2018/01425/MFI), Försvarsmaktens budgetunderlag för 2019 (Fö2018/00323/MFI) respektive för 2020 (Fö2019/00250/MFI) samt kompletterande upplysningar som har lämnats av företrädare för Försvarsmakten och Ekonomistyrningsverket.

Skillnader mellan Försvarmaktens underlag och Förvarsberedningens förslag

En huvudsaklig anledning till att samtliga Förvarsberedningens förslag inte har kunnat omhändertas i Försvarmaktens underlag är enligt Försvarmakten och Ekonomistyrningsverket att Förvarsberedningen har utgått från ett större ekonomiskt reformutrymme än Försvarmakten. Differensen mellan det planeringsbara utrymmet i Förvarsberedningens kalkyl i förhållande till Försvarmaktens underlag är, enligt Försvarmakten och Ekonomistyrningsverket, ca 60 miljarder kronor mellan 2021–2030. För perioden 2021–2025 är differensen enligt myndigheterna ca 50 miljarder kronor. Differensen beror, enligt myndigheterna, framförallt på följande två faktorer.

1) Förvarsberedningen och Försvarmakten har utgått från att kunna nyttja de tillskott som riksdagen beslutade om i december 2018 för olika ändamål, dvs. Förvarsberedningen och Försvarmakten har intecknat samma ekonomiska utrymme för olika syften. Denna differens bedöms av myndigheterna uppgå till ca 36 miljarder kronor (se vidare under rubriken *Så kallad dubbelinteckning av ekonomiska medel*).

2) Olika antaganden om priskompensation av samtliga tillskott m.m. (Med tillskott avses det som framgår av Finansutskottets rambeslut 2019 respektive det som framgår av budgetpropositionen för 2020). Förvarsberedningens beräkningar hanterades i fast prisläge 2019 och når nivån 84 miljarder kronor år 2025. Försvarmakten utgick i sitt underlag från ekonomin i budgetpropositionen för 2020, i vilken bl.a. beräknade och aviserade anslagsförändringar angavs i löpande priser. Den sammanlagda differensen mellan Förvarsberedningens anslagsnivåer och de som framgår av budgetpropositionen för 2020 bedöms av myndigheterna uppgå till ca 24 miljarder kronor.

Dessa två faktorer innebär sammantaget, enligt myndigheterna, att verksamhet och investeringar som föreslagits av Förvarsberedningen motsvarande ett värde av ca 60 miljarder kronor har behövt senareläggas, reduceras i ambition eller helt utgå i Försvarmaktens underlag. Försvarmakten uppger att ungefär hälften av Förvarsberedningens förslag genomförs fram till 2025. Till 2030 genomförs ungefär tre fjärdedelar av förslagen.

Försvarmakten har nyttjat s.k. spel som ett verktyg för att identifiera eventuella operativa obalanser och för att bedöma den samlade operativa förmågan 2025 respektive 2030. I Försvarsberedningens rapport anges att förmågan att försvara Sverige mot väpnat angrepp ska vara dimensionerande för det militära försvaret liksom för totalförsvaret i sin helhet. Enligt Försvarmakten har det väpnade angreppet därför varit fokus för de spel som bedrivits inom ramen för den bedömning av operativ förmåga som Försvarmakten hade i uppdrag att göra. Försvarmaktens slutsatser från spelen innebar bl.a. att vissa obalanser vad gäller stödfunktioner i förhållande till verkansförbanden identifierades och åtgärdades, framförallt vad gäller ledning och logistik; att det sker en förmågehöjning till 2025 men framförallt till 2030; samt att eventuell tillförsel av ytterligare verkansförband kräver parallella satsningar på nödvändiga stödfunktioner för att inte uthålligheten och förmågan till samordning ska äventyras.

Enligt Försvarmakten har myndigheten mot denna bakgrund i sitt underlag prioriterat att inledningsvis höja den samlade operativa förmågan genom åtgärder som ökar befintliga krigsförbands förmåga att lösa sina huvuduppgifter. Förstärkningar föreslås initialt även inom stödfunktioner som ledning, logistik samt underrättelse- och säkerhetsfunktionerna för att åstadkomma balans mellan verkans- och stödförband. Därefter prioriteras tillväxt av nya verkansförband i balans med stödfunktioner. Slutligen prioriteras fortsatt volymtillväxt i operativ balans mellan och inom försvarsgrenar och funktioner. Inom de områden där nya verkansförband föreslås av Försvarsberedningen, vilket framförallt är inom armén, blir skillnaderna mellan Försvarsberedningens förslag och Försvarmaktens underlag därför mest synliga, särskilt under perioden 2021–2025. Försvarmakten anger att det har varit centralt för myndighetens prioriteringar att krigsförbanden ska vara användbara under hela försvarsbeslutsperioden och att det ska föreligga en operativ balans.

Enligt Försvarmakten har inte fullständiga beräkningar gjorts avseende samtliga Försvarsberedningens förslag. Försvarmakten uppger att myndigheten i framtagandet av sitt underlag metodmässigt har utgått från Försvarsberedningens rapport och de i BP20 aviserade anslagsnivåerna för 2022–2025. Myndighetens budgetunderlag för 2020 utgör grunden för underlaget. Därefter har åtgärder inplanerats och prioriterats inom det planeringsbara ekonomiska utrymmet. Myndigheten har tagit fram initiala underlag rörande merparten av Försvarsberedningens förslag men det som

inte har kunnat inrymmas inom det ekonomiska utrymmet har inte beretts vidare avseende genomförbarhet, ekonomisk kvalitet, förmåga m.m.

Försvarsmaktens underlag sträcker sig fram till 2030. Myndigheten har inte gjort en helhetsbedömning avseende perioden efter 2030. Försvarsmakten utgår däremot från att det som anskaffas eller föreslås fram till 2025 respektive 2030 även kan nyttjas och vidmakthållas i efterföljande perioder inom prolongerade ekonomiska ramar.

Enligt Försvarsmakten är tillgänglig ekonomi en huvudsaklig anledning till skillnaderna mellan Försvarsmaktens underlag och Försvarsberedningens förslag. Enligt myndigheten finns det dock även andra parametrar som i olika utsträckning har bidragit till ambitionsskillnaderna avseende tid och/eller förmåga. Exempel på sådana är begränsad tillgång till personalkompetens för att genomföra önskad tillväxt, vilket är fallet inom bl.a. de operativa logistikbataljonerna- och sjukhuskompanierna. I några fall har även föreslagna underliggande materielanskaffningsplaner justerats med hänsyn till bedömning av leveransförmågan hos industrin. På några områden har Försvarsmakten en högre ambition än Försvarsberedningen och föreslår tillägg i förhållande till Försvarsberedningens förslag. Det handlar bl.a. om säkerhetsresurser, underrättelseresurser, avsättningar för att hantera kostnadsutveckling samt förstärkningar av ledningsorganisationen (det sista som ett resultat av analyser av Försvarsberedningens förslag). Försvarsmakten bedömer att dessa tillägg är nödvändiga för att uppnå en balanserad helhet.

Vad gäller krigsduglighet föreslår Försvarsberedningen att samtliga krigsförband som lägst ska uppnå en godtagbar krigsduglighet när krigsorganisationen är färdigutvecklad. Enligt Försvarsmakten innebär myndighetens underlag att de förband som är färdigutvecklade fram till 2030 som lägst ska ha uppnått en godtagbar krigsduglighet.

Försvarsberedningen har föreslagit uppgifter för det militära försvaret. Försvarsmakten har i sitt underlag lämnat förslag på operativa mål i syfte att operationalisera dessa uppgifter. Målen omfattar situationerna normalläge, säkerhetspolitisk kris, väpnat angrepp och internationella fredsfrämjande operationer. Väpnat angrepp är den dimensionerande uppgiften. Begreppen nyttjas, enligt Försvarsmakten, som ett sätt att definiera vilka uppgifter Försvarsmakten bör kunna lösa i de olika situationer som beredningen

beskriver. Begreppet normalläge, som används i Värnkraft (Ds 2019:8), utgör tillsammans med begreppen säkerhetspolitisk kris och väpnat angrepp de uttryck som också används inom ramen för arbetet med försvarsplanen.

Vad gäller subarktisk förmåga anger Försvarsberedningen att en mekaniserad brigad liksom norrlandsjägarbataljonerna inriktas mot att kunna verka i subarktisk miljö under vintertid och att vissa ingenjör-, lednings- och underhållsförband ska grundutbildas i Norrland. Enligt Försvarsmaktens underlag utvecklas Norrbottensbrigaden med högre andel bandfordon än de övriga brigaderna, ytterligare en norrlandsjägarbataljon med subarktisk förmåga etableras och utbildning av lednings-, ingenjör- och underhållsförband sker i norr (Boden).

Försvarsmaktens avsikt är att samtliga värnpliktiga med godkänt resultat från grundutbildning ska krigsplaceras i krigsförband, mobiliseringsreserv eller personalreserv. För att säkerställa behovet av personal till krigsförbanden, mobiliseringsreserv och personalreserv krävs ett visst riktat överintag i förhållande till krigsförbandens behov av totalförsvarspliktig personal. Överintaget består till del av befälsuttagna med kravprofil mot yrkes- och reservofficer. Detta är nödvändigt för att säkerställa att krigsförbandens behov av personal tillgodoses, samtidigt som ett antal personer går vidare till officersutbildning. Överintaget riktas mot mobiliserings- och personalreserver för att säkerställa att genomförande av grundutbildning sker mot en fastställd krigsbefattning. Ingen totalförsvarspliktig krigsplaceras i hemvärnet direkt efter genomförd grundutbildning.

Så kallad dubbelinteckning av ekonomiska medel

I Försvarsmaktens budgetunderlag för budgetåret 2019 (BU19) bedömde myndigheten att de beslutade ekonomiska ramarna medförde att myndigheten skulle vara tvungen att ställa in angelägen verksamhet samt nedprioritera eller senarelägga investeringar, vilket skulle leda till att ambitionerna i försvarsbeslutet 2015 inte skulle kunna uppnås. I förlängningen skulle detta dessutom leda till en relativt omfattande nedgång i förmåga på några års sikt. För att genomföra försvarsbeslutet 2015 och för att begränsa den framtida nedgången i förmåga samt skapa förutsättningar för fortsatt utveckling efter 2021 hemställde Försvarsmakten om ökade anslagsnivåer. Försvarsmakten utgick från att anslagsnivåerna, om de beslutades, skulle prolongeras från 2021.

I december 2018 fattade riksdagen beslut om statsbudgeten för 2019. Riksdagen anvisade bl.a. anslagen för 2019, i enlighet med Försvarsutskottets förslag. Budgetbeslutet innebar att Försvarmaktens anslagsnivåer ökade, jämfört med 2018 års nivå, med ca 3 miljarder för 2019, ca 5 miljarder för 2020 samt ca 10 miljarder för 2021. Regeringen effektuerade riksdagens beslut genom regleringsbrev till myndigheterna i december 2018.

I Försvarmaktens budgetunderlag för 2020 (BU20), som lämnades till regeringen i februari 2019, redovisade myndigheten hur man avsåg nyttja tillskotten. Av BU20 framgår att Försvarmakten avsåg använda tillskotten bl.a. för att fullfölja försvarsbeslutet 2015 genom att återlägga sådan verksamhet och sådana investeringar som utan tillskotten hade behövt senareläggas eller nedprioriteras samt för att finansiera överplaneringen under åren fram till 2025 och reducera övriga risker i enlighet med Ekonomistyrningsverkets rekommendationer. Försvarmakten uppger att det för perioden 2021–2025 bl.a. handlade om följande åtgärder:

- Återlagd ekonomi för övningsverksamhet för samtliga stridskrafter
- Återlagd flygtid och vidmakthållande av helikopter 14
- Återlagda medel för drift och vidmakthållande av sex transportflygplan (TP84)
- Återlagd flygtid för JAS med fokus på utveckling av sjö- och markmålsbekämpningsförmåga
- Återlagda åtgärder för förstärkning av flygbaser
- Återlagt grundläggande ersättningsbehov av fordon/lastbilar för krigsförband
- Återlagt grundbehov för livstidsförlängning av minröjningsfartyget Koster, halvtidsmodifiering av röjdykfartyget Spårö samt generalöversyn av stödfartyget Trossö
- Återlagt behov för återanskaffning av reservdelsmateriel
- Återlagd ekonomi för tillgängligheten inom sensorkedjan
- Återlagt logistikledningssystem samt logistikhanteringssystem
- Återlagt systemmateriel för stridsvagn 122 samt stridsfordon 90
- Återlagd statushöjning granatgevär (behov från 2018 som förskjutits och reducerats)
- Återlagd pansarvärnsförmåga för bataljon
- Återlagt viss ekonomi för spaningskapsel till JAS
- Återlagt yttäckande samband
- Återanskaffning av ammunition (finkalibrigt, granatkastare, artilleri)
- Återlagt behov av vapen JAS39E

- Återlagt grundbehov inom minsta bestånd för förnödenheter
- Återlagd ersättningsanskaffning lastbilar och räddningsfordon för Försvarsmaktsorganisation 2016
- Utökning av de årliga grundutbildningsvolymerna från 4000 värnpliktiga till 5000 värnpliktiga
- Infrastrukturåtgärder i Halmstad
- Robot 70/90
- Finansiering av ökade statliga tjänstepensionsavgifter
- Förstärkning MUST
- Förstärkning forskning och utveckling
- Ökat ekonomiskt utrymme för att omhänderta avsaknad av full kompensation för prisutveckling

I BU20 redovisade Försvarsmakten även att myndigheten använt en del av tillskotten för att finansiera särskilda områden, i enlighet med äskanden i en hemlig bilaga till BU19. Försvarsmakten föreslog även i BU20 att myndighetens skulle tillföras ytterligare medel för att omhänderta kvarstående behov kopplade till ovan nämnda bilaga. I budgetpropositionen för 2020 föreslog regeringen ytterligare förstärkningar av cyberförsvar, informationssäkerhet och särskild verksamhet genom en överföring från anslag 1:1 till anslag 1:3.

För att finansiera en del av sina förslag för perioden 2021–2030 räknade Försvarsberedningen med att kunna nyttja tillskotten till försvarsanslagen fr.o.m. 2021. Den ökade nivån på försvarsanslagen med ca 10 miljarder fr.o.m. 2021, jämfört med 2018 års nivå, innebär ett sammantaget tillskott på ca 50 miljarder kronor under perioden 2021–2025. Detta utgjorde därmed en substantiell del av den tänkta finansieringen för de förslag som fördes fram i Försvarsberedningens slutrapport.

Som framgår av ovan har Försvarsmakten samtidigt planerat att använda tillskotten i riksdagens budgetbeslut för 2019 för att fullfölja och vidmakthålla ambitionsnivån i försvarsbeslutet 2015. Försvarsmakten och Försvarsberedningen har därmed intecknat samma ekonomiska utrymme, fast för olika ändamål.

Regeringen gav den 4 juli 2019 i uppdrag till bl.a. Försvarsmakten att redovisa underlag inför försvarspolitisk proposition för perioden 2021–2025 (Fö nr 10). I samband med Försvarsmaktens arbete med underlaget inför

den försvarspolitiska propositionen konstaterades differensen mellan Förvarsberedningens förslag och Förvarsmaktens planering. Differensen hade inte identifierats under Förvarsberedningens arbete.

På grund av ovan har Förvarsmakten i sitt underlag till den försvarspolitiska propositionen varit tvungen att föreslå att delar av Förvarsberedningens förslag antingen förskjuts i tid, reduceras i ambition eller inte genomförs överhuvudtaget. Förändringarna är särskilt påtagliga under perioden 2021–2025. I perioden 2026–2030 hade Förvarsmakten inte planerat in lika mycket av tillskotten varför det kvarstod ett ekonomiskt utrymme som användes för åtgärder som föreslagits av Förvarsberedningen.

I enlighet med vad som framgår ovan planerar Förvarsmakten att använda tillskotten till att framförallt genomföra åtgärder som riksdagen och regeringen beslutat för innevarande försvarsbeslutsperiod 2016–2020. Förvarsmakten bedömer att dessa åtgärder är en grundläggande förutsättning för att genomföra Förvarsberedningens förslag och att de kommer att bidra till en positiv utveckling under perioden 2021–2025. Förvarsmaktens samlade bedömning är att det inte finns åtgärder i nu beslutad plan som också finns i Förvarsberedningens förslag. Förvarsmakten bedömer därför att det inte finns något ekonomiskt utrymme för ytterligare åtgärder i den nu beslutade planen. Ekonomistyrningsverket har analyserat Förvarsberedningens förslag i förhållande till Förvarsmaktens BU20 och kommer fram till samma slutsats som Förvarsmakten.

I Förvarsmaktens regleringsbrev för 2019 har myndigheten fått en planeringsanvisning om att i budgetunderlaget för 2021 utgå från aviserade anslagsökningar i budgetpropositionen för 2020 samt den verksamhet som myndigheten redovisade i sitt underlag till försvarspolitisk proposition för perioden 2021–2025 i enlighet med regeringens uppdrag från den 4 juli 2019 (Fö nr 10). Vidare ska Förvarsmakten enligt regleringsbrevet ha beredskap att inkomma med ett kompletterande budgetunderlag mot bakgrund av den planerade försvarspolitiska propositionen för perioden 2021–2025.

Åtgärder mot s.k. överplanering

Så kallad överplanering har enligt Förvarsmakten tidigare använts av myndigheten för att bl.a. åstadkomma en flexibilitet i myndighetens planering. För att kunna hantera leveransförseningar från industrin och

samtidigt säkerställa att tilldelade anslag ska kunna nyttjas har den årliga beställningsvolymen varit högre än tilldelad finansiering. Överplaneringen har även bestått av ofinansierade åtaganden.

Enligt Försvarmakten har det under nuvarande försvarsbeslutsperiod förekommit enskilda år med underfinansierad verksamhet. Över den tolvåriga period som investeringsplanen omfattar har dock planering och finansiering varit i balans.

Överplaneringen har enligt Försvarmakten bl.a. skapat problem vid värdering av krigsförbandens krigsduglighet eftersom värderingen har utgått från att krigsförbanden får samtlig materiel även om den inte varit fullt finansierad ett visst år.

Den s.k. överplaneringen var en av anledningarna till att Försvarmakten äskade om ekonomiska tillskott i BU19. Den 24 maj 2018 gav regeringen i uppdrag till Försvarmakten att inkomma med ett kompletterande budgetunderlag i syfte att möjliggöra övergången till den nya finansiella styrmodellen för materiel- och logistikförsörjningen (Fö nr 15). Uppdraget innebar också att myndigheten skulle vidta åtgärder för att säkerställa att investeringsplanerna för anskaffning och vidmakthållande av försvarsmateriel skulle vara avpassade så att förväntat utfall är i nivå med tilldelade respektive beräknade anslagsmedel per budgetår, dvs. ingen överplanering fick förekomma. I det kompletterande budgetunderlaget för budgetåret 2019, som inkom till regeringen under sommaren 2018, hade en del av överplaneringen tagits bort och i budgetunderlaget för budgetår 2020 som inkom i februari 2019 förekom ingen överplanering.

Regeringen har under en längre tid arbetat med att åstadkomma en högre effektivitet inom försvarsområdet. Ett flertal uppdrag har gått till Ekonomistyrningsverket, Statskontoret och försvarsmyndigheterna.

Den 15 februari 2018 beslutade regeringen att ge Statskontoret i uppdrag att bl.a. bedöma om de ekonomiska underlag som Försvarmakten lämnar till regeringen är ändamålsenliga som underlag för budgetprocessen (Fö nr 4). Statskontoret föreslog i sin rapport När planeringen möter verkligheten – Försvarmaktens interna ledning, styrning och uppföljning (Fö2018/01425/MFI) bl.a. att regeringen skulle förstärka och utveckla resultatstyrningen av Försvarmakten för att göra det lättare för myndigheten att hantera risker och osäkerheter i planeringen. Regeringen bedömde i

budgetpropositionen för 2020 att Statskontorets rekommendationer kommer att bidra till utvecklingen av styrningen inom försvarsområdet.

I regleringsbrevet för 2019 gav regeringen Ekonomistyrningsverket i uppdrag att lämna stöd till Försvarsmakten avseende utvecklingen av investeringsplanerna för anskaffning och vidmakthållande av försvarsmateriel i framtagandet av myndighetens budgetunderlag för 2020. Den 11 april 2019 gav regeringen vidare Ekonomistyrningsverket i uppdrag att stödja Försvarsmakten i framtagandet av myndighetens budgetunderlag för 2021, inklusive fortsatt utveckling av investeringsplanerna (Fö nr 4). Stödet avser även framtagandet av ekonomiska underlag till regeringens kommande försvarspolitiska proposition för 2021–2025.

Försvarsmakten och Försvarets materielverk har, med stöd av Ekonomistyrningsverket, genomfört metodmässiga förändringar i investeringsplaneringen. Försvarsmaktens investeringsplan följer numera helt det regelverk som framgår av förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag, vilket bl.a. är ett resultat av detta förändringsarbete.

Försvarsmakten bedömer att förändringsarbetet har gett flera positiva effekter, bl.a. att osäkerheterna i planeringen minskar samt att det tydligare framgår vad som är prioriterat i investeringsplanen. Nödvändig flexibilitet i planeringen säkerställs genom myndighetens interna produktionsplan, vilken består av Försvarsmaktens beställningar till Försvarets materielverk och andra leverantörer.

Sammanfattning av myndigheternas redovisningar

Av ovanstående sammanställning framgår att Försvarsmakten och Ekonomistyrningsverket bedömer att en huvudsaklig anledning till att samtliga Försvarsberedningens förslag inte har kunnat omhändertas i Försvarsmaktens underlag är att Försvarsberedningen har utgått från ett större ekonomiskt reformutrymme än Försvarsmakten. Differensen är, enligt Försvarsmakten och Ekonomistyrningsverket, ca 60 miljarder kronor mellan 2021–2030. För perioden 2021–2025 är differensen enligt myndigheterna ca 50 miljarder kronor. Differensen beror, enligt myndigheterna, dels på att Försvarsberedningen och Försvarsmakten har utgått från att kunna nyttja de tillskott som riksdagen beslutade om i december 2018 för olika ändamål och dels på olika antaganden om priskompensation. Dessa två faktorer innebär sammantaget, enligt myndigheterna, att verksamhet och investeringar som

föreslagits av Förvarsberedningen motsvarande ett värde av ca 60 miljarder kronor har behövt senareläggas, reduceras i ambition eller helt utgå i Förvarsmaktens underlag.

Av sammanställningen framgår vidare att Förvarsmakten planerar att använda de tillskott som beslutades av riksdagen i december 2018 till att framförallt genomföra åtgärder som riksdagen och regeringen beslutat för innevarande förvarsbeslutsperiod 2016–2020. Förvarsmakten bedömer att de åtgärder som framgår av strecksatserna på sidan 6 och 7 utgör en grundläggande plattform i förhållande till Förvarsberedningens förslag och till utformningen av förvarsbeslutet för perioden 2021–2025.

Enligt vad som framgår under rubriken *Så kallad dubbelinteckning av ekonomiska medel* är Förvarsmaktens samlade bedömning att det inte finns åtgärder i nu beslutad plan som också finns i Förvarsberedningens förslag. Det finns därmed, enligt Förvarsmakten, ingen överlappning mellan de åtgärder som återfinns i Förvarsmaktens nu beslutade plan och de förslag som Förvarsberedningen lämnar. Ekonomistyrningsverket kommer fram till samma slutsats.

Som framgår av sammanställningen har Förvarsmakten, med stöd av Ekonomistyrningsverket, genomfört metodmässiga förändringar i investeringsplaneringen. Förvarsmaktens investeringsplan följer numera helt det regelverk som framgår av förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag och från och med budgetunderlaget för 2020 förekommer ingen överplanering. Av Förvarsmaktens budgetunderlag för 2020 framgår att Förvarsmakten avser använda tillskotten 2019–2021 under åren fram till 2025 för att bl.a. fullfölja förvarsbeslutet 2015 genom att återlägga sådan verksamhet och sådana investeringar som utan tillskotten hade behövt senareläggas eller nedprioriteras samt för att finansiera överplaneringen och reducera övriga risker. Det finns således, enligt Förvarsmakten, ingen överplanering att ta hänsyn till i utformningen av förvarsbeslutet.